

Cauzele conexate C-320/90, C-321/90 și C-322/90

Telemarsicabruzzo SpA și alții

împotriva

Circostel și alții

(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de Pretura di Frascati)

„Acțiune pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în temeiul articolului 177 din

Tratatul CEE - Condiții”

HOTĂRÂREA CURȚII

26 ianuarie 1993*

În cauzele conexate C-320/90, C-321/90 și C-322/90,

având ca obiect cererile adresate Curții, în aplicarea articolului 177 din Tratatul CEE, de către Pretura di Frascati (Italia), pentru pronunțarea, în litigiile pendente în fața acestei instanțe între

Telemarsicabruzzo SpA

și

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni și Ministero della Difesa,

și între

Telaltitalia Srl

și

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni și Ministero della Difesa,

și între

---

* Limba de procedură: italiana.

Telelazio SpA

și

Circostel, Ministero delle Poste e Telecomunicazioni și Ministero della Difesa,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 85, 86 și 90 din Tratatul CEE în legătură cu comportamentul guvernului italian în materia atribuirii canalelor UHF destinate difuzării programelor de televiziune,

CURTEA,

constituită din: O. Due, președinte, C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg și J. L. Murray, președinți de cameră, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn și D. A. O. Edward, judecători,

avocat general: C. Gulmann

grefier: H. A. Rühl, administrator principal

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

- în numele societății Telemarsicabruzzo SpA, de către Giorgio Rubini, avocat în Baroul din Frascati,

- în numele societății Telelazio SpA, de către Fabrizio Paoletti, avocat în Baroul din Roma,

- în numele guvernului italian, de către dl profesor Luigi Ferrari Bravo, șeful Serviciului de contencios diplomatic din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în calitate de agent, asistat de Sergio Laporta, avvocato dello Stato,

- în numele Comisiei Comunităților Europene, de către Enrico Traversa, membru al serviciului juridic, în calitate de agent,

având în vedere raportul pentru ședință,

după ascultarea observațiilor orale ale guvernului italian și ale Comisiei în ședința din 9 iunie 1992,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 6 octombrie 1992,

pronunță prezenta

Hotărâre

1. Prin ordonanțele din 4 septembrie 1990, primite la Curte la 22 octombrie 1990, Vicepretore di Frascati (Italia) a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări preliminare privind interpretarea dispozițiilor tratatului în materie de concurență, pentru a

aprecia compatibilitatea cu dreptul comunitar a anumitor aspecte ale unui sistem național de repartizare a frecvențelor în beneficiul serviciului de radiodifuziune televizată.

2. Aceste întrebări au fost adresate în cadrul litigiilor dintre societățile Telemarsicabruzzo, Telaltitalia și Telelazio, proprietare ale emițătoarelor de radiodifuziune televizată, respectiv, Circostel (Circolo Costruzioni Telegrafiche e Telefoniche din Roma, serviciul de construire a rețelelor telegrafice și telefonice din Roma), Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor și Ministerul Apărării.
3. Pentru explicarea acestor întrebări, în cauzele C-320/90 și C-322/90, Vicepretore di Frascati se limitează, după citarea conținutului articolului 86 din Tratatul CEE, să scoată în evidență faptul că această dispoziție interzice orice formă de monopol. În cauza C-321/90, instanța națională adaugă că a fost ridicată în fața ei o problemă de competență. Cu toate acestea, ea consideră că, dată fiind supremația dreptului comunitar, această excepție nu poate fi examinată înainte de a fi adresat Curții întrebări preliminare. De asemenea, aceasta precizează că, chiar dacă nu este competentă, întrebările respective se justifică din rațiuni de economie de procedură.
4. Întrebările preliminare adresate de Vicepretore di Frascati sunt formulate după cum urmează:
  - „1) Faptul că guvernul italian și-a rezervat utilizarea anumitor canale pentru radiodifuziunea televizată, împiedicând sectorul privat să dispună de canalele cuprinse între frecvențele de 67 și 99 UHF și, în special, de canalele 67, 68 și 69, fără să enunțe norme de coordonare privind utilizarea acestor canale, constituie o încălcare a articolului 85 alineatul (3) și a articolului 86 din tratat ?
  - 2) Este un astfel de comportament compatibil cu Tratatul de la Roma și cu regulile de concurență?”
5. Cu titlu introductiv, Comisia atrage atenția că ordonanțele de trimitere sunt mai ales laconice și lipsite de precizări privind elementele de fapt și de drept care ar permite identificarea obiectului întrebărilor adresate și, în consecință, înțelegerea sensului și sferei acestora.
6. Trebuie reamintit faptul că necesitatea de a se ajunge la o interpretare a dreptului comunitar care să fie utilă instanței naționale impune ca aceasta să definească cadrul de fapt și de reglementare în care se încadrează întrebările pe care le adresează sau, cel puțin să explice ipotezele de fapt pe care se întemeiază întrebările respective.
7. Aceste exigențe prezintă deosebită importanță în domeniul concurenței, care se caracterizează prin situații complexe de fapt și de drept.
8. Or, ordonanțele de trimitere nu conțin nicio indicație în acest sens.
9. Este adevărat că dosarul transmis de către instanța națională și observațiile scrise au furnizat Curții anumite informații, astfel cum rezultă din raportul pentru ședință și din observațiile prezentate de părți în cadrul ședinței. Totuși, acestea sunt fragmentare și nu permit Curții, ca urmare a unei cunoașteri insuficiente a faptelor aflate la originea acțiunii principale, să interpreteze regulile comunitare de concurență în conformitate cu situația care face obiectul acestui litigiu, cum ar dori instanța de trimitere.
10. În aceste condiții, nu este oportun să se pronunțe o hotărâre cu privire la întrebările adresate de către Vicepretore di Frascati.

Cu privire la cheltuielile de judecată

11. Cheltuielile efectuate de guvernul italian, precum și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

hotărând cu privire la întrebările ce i-au fost adresate de către Vicepretore di Frascati, prin ordonanțele din 4 septembrie 1990, declară:

Nu este oportun să se pronunțe o hotărâre cu privire la întrebările adresate.

Due	Kakouris	Rodríguez Iglesias	Zuleeg	
Murray	Mancini	Joliet	Schockweiler	
Moitinho de Almeida	Grévisse	Díez de Velasco	Kapteyn	Edward

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 26 ianuarie 1993.

Grefier	Președinte
J.-G. Giraud	O. Due